

han har brugt. I alle Tilfælde vil jeg anmode saavel den ærede Forespørger som det høie Thing om at være forsigtige med at lægge for stor Vægt paa saadanne Meddelelser, som komme fra Foll, der have været udsatte for en retslig Undersøgelse. Dernæst skal jeg, for at følge Ordenen i den ærede Talers Foredrag, gaae til den anden Sag, han omtalte, nemlig den Sag, som er passeret i Aarhus. Jeg skal da fuldstændiggjøre det Referat, han gav af Sagen, dermed, at den vedkommende Politibetjent, som har været en meget dygtig Opdagelsesbetjent ved det kjøbenhavnske Politii, ikke længere er i Politiets Tjeneste og ikke har været det, siden han ophørte med sin Function i Ring Herred. Han er nu Privatmand og er beordret tiltalt, fordi han har behandlet Arrestanterne paa den Maade, som fremgaaer af de Forhør, der ere bleve optagne paa Foranledning af Overdomstolen. Selvsølgelig har Overdomstolen under sin Vedømmelse af Sagen ikke kunnet drage denne Mand til Ansvar, da han ikke henhørte til Retten og ikke var actioneret under Sagen; den har altsaa maattet lade ham være uomtalt i sin Dom. Naar Overretten dernæst er kommen til det Resultat, at der ikke er fundet Anledning til at paalægge Forhørsdommeren, Underrettsdommeren noget Strafsansvar, er dette væsentligt begrundet deri, at det var Dommeren ubekjendt, at denne Politibetjent havde behandlet Arrestanterne, som skeet er. Den ærede Forespørger finder dette — jeg seer det af hans Ansigt — noget usandsynligt. Dette nøder mig til at gjøre en Bemærkning, som jeg ellers ikke vilde have gjort; det er, at denne Politibetjent blev engageret til Tjeneste i dette Herred i September Maaned 1865, om jeg mindes ret — altsaa før dette skete i April f. A. —, fordi man forudsatte, at efter den daarlige Høst og de daarlige Forhold i det Hele kunde det befrygtes, at der vilde skee mange Eiendomsindgreb i denne Jurisdiction. Han blev af den Grund særlig engageret til at være Politibetjent for dette Herred. Han kunde altsaa vel sige, at han havde det særlige Hverv at vaage over Rets sikkerheden. Naar han udtrykker sig paa en mindre heldig Maade ved at sige, at det var hans særlige Hverv at skaffe Tilstaalser

tilveie, da kan jeg forklare mig, at det har stillet sig saaledes for ham, aldenstund det efter den nugældende Retspleie jo er nødvendigt at skaffe Tilstaalser tilveie, inden man kan faae Vedkommende straffet; det er saaledes i alt Fald undskyldeligt, at Manden har udtrykt sig paa denne Maade, og man skal ikke lægge den Betydning i disse Ord, som den ærede Forespørger har lagt deri. Det, at man har anseet det for nødvendigt at engagere en Politibetjent fra Kjøbenhavn for denne Jurisdiction, kunde lade sig forklare deraf, at vedkommende Embedsmand ikke boer i Jurisdictionen, eller ogsaa deraf, hvad der jo ikke saa sjældent er Tilfældet, at han ikke er bekjendt for at være en af de meest active Politimestre — det er muligt, der er Indicier derfor —, og at man derfor har fundet det rigtigt at engagere en Anden til at assistere ham. Saaledes kan det gjerne være fuldstændig rigtigt, at vedkommende Underdommer ikke har vist, hvilke Forholdsregler denne Politibetjent har taget. Jeg skal tilføje den Bemærkning, at det fremgaaer af Acterne, at Jurisdictionens Beboere være overordentlig tilfredse med den Rets sikkerhed, der netop ved denne Mand's Virksomhed der Winter fandt Sted i Herredet; det er almindelig erkjendt af Beboerne, at det skyldtes denne Mand's Virksomhed, at der var en saadan Rets sikkerhed. Jeg troer i det Hele taget, at de Klager, der kunne føres over, at vedkommende Retsbetjente Sngenting gjøre, som Foll i Almindelighed udtrykke sig, og at de, naar En bliver anklaget for en Forbrydelse, lade ham løbe, ere en almindelig Talemaade, man jævnlig hører, men naar Noget skal være, mener jeg, at der er Mere i dette end deri, at Retsbetjentene behandle Arrestanterne paa den Maade, som saarstarkt blev fremhævet af den ærede Forespørger. — De andre Tilfælde, som den ærede Forespørger har omtalt — jeg husker ikke, hvorfra de være — ere mig complet ubekjendte, saa at man ikke vil finde det besynderligt, at jeg ikke kan indlade mig paa dem, ligesom jeg ogsaa antager, at det ærede Thing vil finde det rigtigt, at jeg ikke gaaer ind paa at give et Svar paa den meget i Detail gaaende Kritik, der blev givet af det optagne Forhør ved Criminal- og Politiretten og af Justitsministeriets Ordre til